



**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De  
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex  
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes, De Vita Et Passione D. N. Iesv Christi

**Bruno, Vincenzo**

**Coloniae Agr., 1599**

**VD16 ZV 2606**

XXI. De ficu maledicta, & secunda electione ementium & vendentium è  
templo.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59846](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59846)

DE FICVA  
CHRISTO MALE-  
DICTA,

ET ALTERA EL-  
CTIONE VENDENTIVM  
E. TEMPLO.

MEDITATIO XXI.  
EVANGELIVM.

*Lue. 19.* CV M. intrasset I E S V S Ho-  
*Matt. 21.* ro solymam, commota est  
*Mar. 11.* niuersa ciuitas, dicens. Quis est huius  
*Ioan. 11.* Populi autem dicebant. Hic est I E S V S  
Propheta a Nazareth Galilaeus.

Pharisi ergo dixerunt ad temen-  
sos: videtis quia nihil proficiunt  
ce mundus totus post eum abiit. &  
intravit IESVS in templum Dei. &  
accederunt ad eum cæci & claudi,  
& sanauit eos. Et cum vespere et  
hora, circumspectis omnibus I E S V S

S V S re-  
uitate  
tim, ibi  
uerent  
Bethan  
longè  
venit.  
in ea: n  
si folia  
rum, c  
ternu  
refacta  
merunt  
set in e  
vende  
mensa  
dras v  
& doc  
ptum  
ration  
spelun  
loqui  
tidie  
tem S  
quom  
enim e  
admir

SVS relictis illis abijt foras extra ci-  
uitatem in Bethaniam, cum duode-  
cim, ibi q; mansit. Et alia die mane re-  
vertens in ciuitatem, cum exirent a  
Bethania, esurijt: cumq; vidisset a  
longe fici arborem, habentem folia,  
venit ad eam, si quid forte inueniret  
in ea: nihil autem inueniens in ea, ni-  
si folia, non enim erat tempus fico-  
rum, dixit ei. Iam non amplius in a-  
ternum ex te fructus nascatur, & a-  
refacta est continuo ficalnea. Et ve-  
nerunt Hierosolyma, & cum introi-  
set in templum, cæpit ei jere omnes  
vendentes & ementes in templo, &  
mensas nummulariorum, & cathe-  
dras vendentium columbas euertit,  
& docebat dicens illis. Nonne scri-  
ptum est, quia domus mea domus o-  
rationis est? vos autem fecistis illam  
speluncam latronum: Et cæpit illis  
loqui in parabolis, erat autem quo-  
tidie docēs in templo. Principes au-  
tem Sacerdotum & Scribæ quærebāt  
quomodo eum perderent; timebant  
enim eum, quoniam vniuersa turba  
admirabatur super doctrina eius. Et

Aa 7 cum

Cum vespera facta esset, egredie-  
tur de ciuitate.

## PROPHETIAE.

- Mich. 7.* 1. **N**ON est botrus ad comedendum,  
coquas ficas desiderauit anima mea  
Periit sanctus de terra, & restus in humero  
non est.
- Jerem. 11.* 2. Quid est quod dilectus meus in domum  
fecerit scelerata multa?
- Ieremm. 7.* 3. Nunquid ergo spelunca larorum facta  
domus ista? in qua inuocatum est novem  
in oculis vestris?
- Sopho. 1.* 4. Visitabo super omnem qui arrogabitur  
greditur, super limen in die illa, qui veni-  
vit, domum Domini Dei sui iniquitatem.
- Psal. 77.* 5. Aperiam in parabolis os meum, longa  
propositiones initio.

## CONSIDERATIONES.

**I**NGRESSVS Saluatoris tam festi-  
solenni in urbem Hierosolymit-  
nam commota est tota ciuitas, sed ma-  
vno modo: nam alij, vt turbæ populi  
res CHRISTO valde addictæ, com-  
moti sunt in bonum, & lætis vocibus  
acclamarunt. Hic est IESVS Propheta  
à Nazareth: alij vero, vt inuidi Pha-  
risæi, commoti sunt in malum, & in-  
cepserunt.

DE VITA

CHRISTI. PARS II. 577

gnatione odioq; inflammati dixerunt.  
Videtis, quia nihil proficimus. Ex quo  
liquet, quemadmodum Sol natura sua  
habet inditam vim liquefaciendi ce-  
ram, & indurandi lutum; Sic CHR I-  
STVM verum iustitiae solem post e-  
missos in hanc urbem lucis suae radios,  
aliorum corda, ut simplicis populi, quæ  
instar ceræ facile emolliri poterant,  
mouisse ad deuotionem & reuerentia  
sui: aliorum verò, ut arrogantium Pha-  
risæorum, instar sordidi luti potius in-  
durasse, ita ut inuidia quasi consum-  
eretur, dum videret tantum honorem  
CHRISTO à tam multis deferri.  
Nunc verò audi quid scelerati isti di-  
cant. Videtis, inquiunt, quid nihil profici-  
mus: ecce totus mundus post eum vadit. Mi-  
seri homines, quia tristantur vnde læ-  
tari merito deberent; excæcantur, vbi  
illuminandi erant. Vbi vide, licet mi-  
nime velint, magnam tamen ab illis  
prodi veritatem. nam vt Spiritus san-  
cti impulsu impius Pontifex Caiphas  
prophetauit, quando, licet dissimi-  
li intentione, dixit. *Expedit vobis vt Ioan. 11.*  
*vnuus moriatur homo pro populo, & non*  
*tota gens pereat: Sic nunc Spiritus*  
*sancrus fecit prophetare Phariseos.*  
aempe, totum mundum secuturum  
CHR.

CHRISTVM, 'conuenienter ipsius

*Ioan. 12.* CHRISTI dicto. Si exaltatus fueris, d  
terra, omnia traham ad meipsum. Vbi co  
sidera profunda diuinæ sapientie  
dicia: nam quicquid Iudei machinari  
sunt contra CHRISTVM, & con  
silia omnia quæ cæperunt ad extingue  
dum sanctum eius nomen, & extin  
dendam doctrinam atque miracula  
deinde, quod odiosum populo reddi  
derint, ne quis eum sequeretur, vel in  
illum crederet, id totū in eorum recidi  
caput: Etenim quod pertinaciter, leg  
Euangelicam repudiarint, & CHR  
STVM eiusque sectatores pederant  
sint, causam dedit Euangelij transla  
tioni ad gentes: à quibus eum pro  
ptissimè illud reciperetur, factum est  
quod illi tant opere reformatabant, n  
omnes totius mundi nationes se sub  
cerint CHRISTO, eiusque sanctam  
fidem & Euangelium cupide sint con  
plexæ. O cæci Iudei, ô ingrata Hier  
solyma; bene dixit Apostolus Iona  
nes *Lux in tenebris lucet, & tenebres  
non comprehendunt.* Iam tempus illud  
adest, quo hic clarissimus Sol luc  
etinæ miraculorumq; luce in hac ca  
ca ciuitate radios suos emittere de  
bet ad vos, quasi nunquam illumina  
fas,

*Ioan. 1.*

enienter ipsi-  
tis, dicitis. *Quis est hic?* Petite à vestris  
exaltatus fueri-  
tus & infantibus, & à rudi populo,  
sum. Vbi con-  
sapien-  
tiae machina-  
VM, & con-  
it ad exting-  
nen, & exalte-  
que miracula  
populo reddi-  
ueretur, velia  
eorum recu-  
tinaciter, legi-  
it, & CHRI-  
ores perfec-  
angelij transla-  
is cum promi-  
r, factum at-  
mitabant, vi-  
tiones se sub-  
isque sanctam  
sunt con-  
grata. Hic  
tulus lo-  
tenebrarum  
tempus illud  
Solice do-  
ce in hac ex-  
ittere de-  
villum vidi-  
ficiis,

petis, dicitis. *Quis est hic?* Petite à vestris  
exaltatus fueri-  
tus & infantibus, & à rudi populo,  
de respondebunt, illum esse I E S V M  
hophetam à Nazareth. *Quærite etiam*  
creaturis sensus expertibus, & omnes  
in voce clamabunt. *Ipse est D E V S, ipse Psal. 99.*

nos, & non ipsi nos. Vos autem qui  
cluem scientiæ accepistis, & sedetis  
quasi Doctores & Magistri legis in ca-  
thedra Moyfis, non agnoscitis C H R I-  
STVM. Heu satis agnouistis eum, sed  
ad irridendum eum, flagellandum & è  
vita tollendum, quando dixistis, *Hic est*  
*heres venite occidamus eum.* Verum nunc  
cum videtis eum tanto honore affici à  
turbis, dicitis. *Quis est iste?* & hunc ne-  
scimus unde sit. Non sic anima mea, *Marc. 12.*  
sed potius cum pia turba eum con-  
siderere & agnoscere verum Dominum, di-  
cendo. *Hic est I E S V S magnus Prophe-  
ta à Nazareth.* Hic est verus Saluator  
mundi, fons æternæ salutis, magister  
prophetarum & omnium prophetia-  
rum finis & complementum. *Hic est* *Cant. 2.*  
*ille verus Nazarenus, flos campi, & li-*  
*lum conuallium, cuius odor suauissi-  
mus non solum totam terram, sed et-*  
*iam cælum implet, ad cuius fragran-*  
*iam accurrunt omnes angeli & anime*  
*sanctæ. O dulcissime I E S V currat*  
quo-

Cant. 1.

quoque anima mea in odorem peccatorum vnguentorum tuorum, & ita non absorbeatur, ut vi amoris tui, omnium aliarum rerum huius mundi obliuiscatur.

2. CONSIDERA Dominum progressum illum celebrem in Hierosolymitanam urbem institutum, licet ciuius optimus esset rex & Salvator, non tamen adiisse pallium regium, nec in thronum regio consedisse, sed nec tribunal iudicarii consendisse, ad iudicium fereandum, vindictamque sumendam de suis crucis homicidis, qui iam animo decreuerant eum in medio tollere. sed prius eius cura & studium fuit adire sicut templum ad adorandum Patrem suum, eius gloriam humiliis Iesum in operatione sua, tanquam obsequientium filius quarebat. Ibat quoque ad templum velut Dominus templi ipius, ad glorificandum & illustrandum illud sua presentia: ibat denique ad templum, qui per IESVS semper ire consuerat, qui in amplissima illa urbe aliam domum non habebat, praeter domum factam aeterni sui Patris. Quod ut fugit ingens, non iam se illi mox adiungebat tumidi Pharisei, qui existimabantur alijs omnibus sapientiores, sed homines plebæ, cæci, claudi, & alijs infirmi.

quibus omnibus, teste Euangelio, restituit sanitatem. Quo in facto vide, quā vere completum sit Zachariæ vaticinium, dum ait. *Exulta satis filia Sion, iubilafilia Hierusalem: Ecce rex tuus veniet tibi iustus & Saluator.* CHRISTVS enim se declarauit Regem, quando authoritate regia, hunc solemnem ingressum in urbem Herosolymorum celebrauit, & à toto populo rex Israhel proclamatus est, & summo honore receptus. Secundò se demonstrauit iustum, quando vii summus verusq; Sacerdos adiit templum, ad reddendā gloriam Patri, & restituēdam ipsi templo sanctitatē, quod acceleratis illis ini quis negotiationib, et prophetatum. Terto demonstrauit misericordiam & potestatē Saluatoris, quando omnib. cæcis, claudis, alijsque ægris ad illum accurentibus, (ad portandum. n. infirmitatis nostras in mundū venerat) benignè sanitatē restituit. Voluit aut̄ Saluator mundi hac via & ratione ingressum suum instituere, & ab omnibus infirmæ conditionis atque infirmis speciatim agnosci & recipi: contra verò à Scribis & Phariseis alijsque populi principibus respui & contumelijs affici, ad adumbrandum diuinum suum consilium de reprobatione

Zach. 9.

tione populi Iudaici, & vocatione at  
conuersione populi gentilis, qui infra  
huius simplicis plebis, horumque ce-  
corum & claudorum tenebris igno-  
tiæ erat immersus, & multis infirmita-  
tibus spiritualibus oppressus, quorum  
vitio neque videre neque operari sum  
salutem poterat. De quo populo lo-

*Ioan. 9.* *In iudicium ego in hunc mundum veni: & qui*

*non vident, videant, & qui vident confan-*

*Rom. 11.* *Vnde & Apostol. ad Romanos: Cœcta*  
*ex parte contigit in Israhel, donec plenitudo*  
*genium intraret. Quare apposicte in Eu-*  
*angelio dicitur, quod CHRISTO*  
*templum ingrediendi adiunxerunt le-*  
*cæci & claudi, fuerintque ab eo fanati-*

*3. V E R V M Dulcissime IESV non*  
*possum non mirari maximam pati-  
tiam tuam, & intimo corde compa-*  
*extremæ necessitati tuæ: nam cum mo-*  
*ne tanto honore à populo hoc recep-*  
*tus es, & totum diem consumpisti*  
*instruendis turbis, sanandis infirmis &*  
*redarguendis Scribari & Pharisæonum*  
*calumnijs: tandem inclinante in vespa-*  
*ram die, ut est in Euangeliō, circumfe-*  
*ctis omnibus, cum iam vespera esset hora, ne*  
*luctis illis exiisti in Bethaniam cum du-*  
*decim: hoc est, cum à tāto circumfla-*

*gu*

sum numero neminem inuenires, qui  
li, qui infu-  
sum quidem ibi fuisse, qui motus mi-  
brus igno-  
tis infimis  
us, quorum  
operari sum  
o populo lo-  
n loco dict-  
im venire qu-  
dent certi-  
nos: Cetera  
onec plenitudo  
posita in Es-  
IRISTO  
iunxerint le  
ib eo sanan-  
IESV nos  
am panca-  
de compa-  
m cum me-  
hoc recep-  
lumpsum  
s infimis  
charis eorum  
te in vespa-  
, circumfer-  
sser hora, ne  
i cum du-  
rcumfusio-  
nem

sum numero neminem inuenires, qui  
li, qui infu-  
sum quidem ibi fuisse, qui motus mi-  
brus igno-  
tis infimis  
us, quorum  
operari sum  
o populo lo-  
n loco dict-  
im venire qu-  
dent certi-  
nos: Cetera  
onec plenitudo  
posita in Es-  
IRISTO  
iunxerint le  
ib eo sanan-  
IESV nos  
am panca-  
de compa-  
m cum me-  
hoc recep-  
lumpsum  
s infimis  
charis eorum  
te in vespa-  
, circumfer-  
sser hora, ne  
i cum du-  
rcumfusio-  
nem

Ioan. 1.

Zach. 9.

per

**Psal. 82.** per alium quendam prophetam ipse  
expressisti dicens. *Pauper sum ego, et in  
laboribus a iuuentute mea.* O mi dux  
IESV, cur illo tempore non fui Hunc  
solymis? *Vtinam vel paruulam domi-  
culam ibi habuisssem, in qua te excep-  
rem; forte, ut benignissimus es, et  
fuisses designatus diuertere ad pub-  
licanum & peccatorum, meoque cogi-  
to desiderio dicturus fuisses, *Quia hunc  
in domo tua oportet me manere, tuaq[ue] p[ro]p-  
ter sentia domui meae salutem, ut iam ar-  
te feceras Zachæo, intulisses. Sed hec  
me miserum, cum quotidie videam te  
in sacro altari existentem, & quidem  
eundem ipsum, qui in domo Mar-  
thæ & Mariæ fuit receptus, non te  
tamen te inuito, non te precor, non te  
cum possum quotidie recipio in dom-  
um meam; eoque amplius quod  
ex parte tua nihil impedit, immo te  
ipse te inuitas, & omni tempore pre-  
ratus es venire. Cæterum dubito de  
c[on]f[ess]is I E S V, num si te inuitare volu-  
tuque videris domum meam tam  
didam & immundam, sis eam inge-  
furus. Quare & obsecro misericor-  
dissime Domine, quoniam tu, uti scimus  
est, ille es, qui potest facere mundum de  
immundo conceptum scimus, Velsi quoque**

**Luc. 18.****Iob. 14.**

prophetam ipse  
r sum ego, &  
O mi dolen  
on fui Hiero  
nulam domi  
quate excep  
imus es, no  
tere ad publi  
coque cogit  
es, Quia vole  
re, tuaq; pte  
n, utriam an  
fles. Sed he  
lie videam te  
, & quidem  
domo Mar  
us; non te  
cor, non te  
cipio in do  
plius quod  
at, imo te  
empore pa  
dubito de  
re volvera  
am tam for  
eam inge  
nifericordi  
, vti scipio  
mundum de  
elis queque

animæ meæ maculas clementer ab  
dere, vt pro salute sua dignè te excipe  
re possis.  
4. CONSIDERA quomodo bene  
dictus Iesus cognoscens vitæ suæ im  
pendere terminum, licet alias semper  
valde sollicitus fuerit de salute nostra,  
tamen id extremis his diebus opere i  
so luculentius demonstrarit. Vnde  
videtur speciatim huic vltimæ hebdo  
madæ optimæ accommodari posse  
alud vaticinium Danielis. *Consuni- Dan. 9.*  
*misit pactum multis hebdomada vna.*

Quod enim aliud pactum fecit DEVS.  
dum assumpsit naturam nostram, ni  
li ut totam vitam suam & mortem  
consumeret in liberatione nostra im  
petranda à morte æterna. Vnde & hæc  
nunc Domini exercitia hac hebdomadæ  
, & in hoc particebatur omne tem  
pus suum, vt mane veniret ex mon  
te Oliueta ad urbem, & ingressus  
templo totum diem daret auxilio  
animarum prædicans populo, & mul  
tos scripture locos exponens qui ma  
nifeste de eo loquebantur: tum di  
curans cum Scribis & Pharisæis, mul  
taque questiones malitiosæ ab eis pro  
positas admiranda sapientia expla  
cans: & quanquam certo illi constaret

per-

peruersus eorum animus, quodq; iam  
decretum factum eslet de se capient  
& occidendo, nullum tamen animo  
ti signum dabat, imò ne videretur cap-  
pere eorum perfidiam, semper in pat-  
bolis multa cum mansuetudine loqu-  
batur, vt maiori suauitate eos reu-  
ret, & iuuaret. Toto verò die hoc mo-  
do in templo expenso sub vesperam  
quotidie redibat Bethaniam cibi se-  
mendi causa, quem semel in die, ve-  
rum est credere, in aedibus Marthæ & La-  
riæ capiebat. Vbi simul consideraret po-  
tes eum vicissim discipulus illas dulces  
bus & pijs colloquijs pauisse. Inde vero  
à sumpto cibo, (nam ibi non pernocte-  
bat) cum discipulis concendebam  
tem Oliueti, in quo partim, vt bonus  
Magister, suos discipulos instruebat  
nam interdiu non poterat nisi Iudea  
instituendis vacare, partim post que-  
tem in nuda humo, (quam verisimiliter  
est pauperi I E S V loco ordinari la-  
fuisse) dormientibus discipulis ne-  
quum noctis in precibus consummatur  
orans Patrem, ac, vt probabile est, con-  
sine multis lachrymis pro ingan-  
lius populi salute. Deinde reuertens  
quenti diluculo versus Hierosolymam  
cœpit esurire, vt habet Euangeliu-

manus  
un præ-  
in ci-  
omni-  
dictum  
omus p-  
e gemi-  
tue illi-  
entasse.  
uis virg-  
et, mir-  
Compa-  
t, & vid-  
o vberri-  
beatos o-  
videt cib-  
mentum, r-  
spontan-  
amii re-  
traterqu-  
a quem  
sola & m-  
omine  
aut nece-  
compul-  
bet ad ar-  
qua con-  
t vider-  
dandum  
sperit n-

us, quodq; iam manifestum capimus argumentum, de se capiendo, p̄ræcedenti die, quo solennem il- men animi, e videretur, et in ciuitatem ingressum habuit nul omnino cibo, ne vesperi quidem, effectum fuisse, sed in angulo aliquo sumus pane tantū lachrymarū, mēstis, ne gemitibus pro cæcitate & obstina- tione illius populi animam suam su- mentasse. Quare cùm totam noctē cōti- niam cibi de- cl in die, n̄ p̄p̄t, mirum non est, mane esuriisse. s Manthē & soli Compatere ô anima mea famelico Ie- onsiderare p̄- ulus illas dala- ifisse. Inde vero non pernocte- cendebam mon- tim, vt bona os instruc- rat nisi luna- tim post que- iam verisimil- ordinarij le- discipulis ne- consumebat- abile est, an- ro ingati- e reuentis- ierolonymum angelum- den- manifestum capimus argumentum, de se capiendo, p̄ræcedenti die, quo solennem il- men animi, e videretur, et in ciuitatem ingressum habuit nul omnino cibo, ne vesperi quidem, effectum fuisse, sed in angulo aliquo sumus pane tantū lachrymarū, mēstis, ne gemitibus pro cæcitate & obstina- tione illius populi animam suam su- mentasse. Quare cùm totam noctē cōti- niam cibi de- cl in die, n̄ p̄p̄t, mirum non est, mane esuriisse. s Manthē & soli Compatere ô anima mea famelico Ie- onsiderare p̄- ulus illas dala- ifisse. Inde vero non pernocte- cendebam mon- tim, vt bona os instruc- rat nisi luna- tim post que- iam verisimil- ordinarij le- discipulis ne- consumebat- abile est, an- ro ingati- e reuentis- ierolonymum angelum- den-

Psal. 1. 4

B b suo

388 MEDITAT. DE VITA  
suo creatori, cuius nutu ipsa exilita  
& florebat, cibū negauit. Quare mortua  
ingrata hæc arbor fuit à Domino m  
dicta & subito arefacta. O anima mea & m  
quoties tu quoq; instar arboris h  
onusta folijs bonorū desideriorū  
missionum & propositorum pannū  
morum, inuitasti Dominum salutis  
cupidum, sed postquam venit, non  
uenit in te vlos internarum solidis  
virtutum fructus. Verum minum  
est, CHRISTVM non inueni  
fructus, quia, velut arbor illa, adhuc  
nes propinqua viæ publicæ, id est, v  
laxæ & mundanæ, & non indece  
dem in animum te à negotiis & fructu  
bus huius maligni mundi abstractu  
ac terram tam sterilem & infacundam  
relinquere.

3. VERVM dic mihi benedictē,  
quæ culpa erat fucus, vt ob non  
tos in ea fructus, à te maledicē  
nec enim erat tempus ficiū. Cui  
ferebatur ira tua in illam innoxiam  
borem, sed in Synagogam perfum  
gnificatam. Nō erat tempus ficiū  
illi ficiū, sed bene tempus erat Synag  
gæ, vt Domino redderet fructus au  
tæ, sanctitatis & pacis. Et hæc erat  
anxæ quæ excruciat vísca IESU, ne  
relinquere.

ut ipsa exi-  
uit. Quare mem-  
or a Domino me-  
a. O anima mea  
ar arboris hu-  
desideriori pa-  
torum parvum  
nimum salutis  
am venit, non  
harum solidum  
erum mirum  
on inuenit, &  
or illa, adiu-  
police, id est, ver-  
non inducere  
egotij & huius  
undi abstrahere  
& infacere  
benedicte E.  
t ob non esse  
maledicere  
icuum. Cen-  
ni innovantur  
am perfundere  
ampus fructum  
us erat synago-  
et studiis illa-  
Et hæc erat  
scera IESU, &

ne fucus quibus animam pascere o-  
bat, sicut indicauit illis Prophetæ  
fucus, *Precoquas fucus desiderauit anima* Mich. 7.  
& mox subiunxit, quales essent hi  
fucus. Perijt, inquit, *sæcetus de terra*, &  
*fucus in hominibus non est. Omnes in sanguine*  
*confidantur, vir fratrem suum ad mortem* Leu. 13.  
*conatur. Synagoga erat pulcherrima ar-*  
*curilla, cuius fructum Dominus in le-*  
*sveteri mandauit offerri in sacrifici-*am.** Erat quoq; fucus illa à magno Pa- Luc. 13.  
refamilias plâtata in vinea, in qua tri-  
fucus continuis annis quæsiuit fructum,  
& non inuenit. Nam eodem modo  
Deus plantauit arborem sui electi po-  
poli, sed nullum fructum, licet in trien-  
nium expectans, inuenit in illo: Primò  
fucus fructum quæsiuit in statu natu-  
ræ, & non in statu legis scriptæ: sed vterq;  
vnguum, vel nullum fructum reddidit  
Domino suo. Tertio quæsiuit & in hoc  
statu gratiæ, cum iam in carne affam-  
atum summa siti & fame nostra salitis  
laboraret, & nihil in hac arbore sua  
inuenit, nisi frondes cærimoniarum,  
& obseruationum externarum, sine  
fructibus internarum virtutum bono-  
numque operum. Imò huius populi in-  
gratitudo longe superauit fucus sterili-  
tatem, etsi enim Saluator nō inuenierit

in illa fructus bonos, nihil tamen REVE  
nit deterius illis. At populus Hebrews in dum  
bonorum & suauium fructuum locum plumbi, a  
produxit vuas fellis, & spinas amarae. Vad  
dinis, quibus exacerbavit amaritudinis, cum  
mum os, & diuinum Redemptoris vietiman  
put offendit. Vnde merito Domini regere, sec  
quo modo sicut maledixit, eo tamen video qu  
ultimo ruinam & excidium in publico vt f  
populi praedixit. Voluit quoque Domini cognoscere  
nus hoc factum, (nam paucis post diebus quoties  
tradendus erat in manus inimici) sed in vol  
clarare discipulis, se sponte adire  
mortem, nec se destitutum potuisse  
puniendi suos persecutores, quando  
quidem uno verbulo sicut illam ar  
fecisset. Sed ego non miror hoc, id  
te vindictam, quam poteras deinde  
cis tuis sumere, transtulisse in athenas  
id vero maxime miror, te pannum  
nos nostris peccatis merebamur  
stulisse in personam tuam prout in  
noxiam. nos enim ingratili filii fu  
mus, qui vuam iniquitatum auctoribus  
comedimus, sed tuum os benevolentis  
degustauit amaritudinem pannum  
plena pacis nostra super eum, dicitur ille  
Propheta; vt nos haberemus pacem  
Deo, tu tam crudele tibi ab hominibus  
bellum inferri permisisti.

Isai. 53.

6 A.E.

hil tamen in REVERVS Iesu Hierosolymā, i  
pulus Hebreus in dum consuetudinem suam adiit  
ructuum locum templi, ad solita sua exercitia pera-  
spinas amarae. Vadit ad templum agnus man-  
quit amarus, cūm sciat se ab inimicis quæri  
redemptor nūctimam: vt intelligerent ipsum nō  
rito Dominus fugere, sed spōte offerre se morti, at-  
xit, eo tamen deinde quotidie comparebat in loco  
idium ingens publico vt facilius inueniri posset, imo  
quoque Domini cognoscerent non esse in potestate  
cis possidere, quoties vellent eum addicere mor-  
tis: inimici vero sed in voluntate sua & promissione,  
ante adiit ad indicauit ipse Dominus extrema  
notie, qua captus est, illis verbis. Tan-  
tum ad latronem existis cum gladiis & fa-  
cias comprehendere me; quotidie eram va-  
gum docens in templo, & non me tenuistis,  
ab eis est hora vestra ac si diceret. Tunc  
ne non comprehendistis, non quia  
defuit opportunitas, sed quia non per-  
fisi. Ac completum est, quod alias di-  
cerat Nemo tollit animam meam à me, sed e-  
pono eam à me ipso. Itaq; ingressus tem-  
plum Dominus, vidensq; plenum nego-  
tiatoribus, ementibus, & vendentibus,  
accensus sancto paterni honoris zelo,  
cum magna indignatione cæpit mēfas  
torum & cathedras, ne parcendo qui-  
dem, vt altera vice, columbis, euerteret  
acq; monens eos, vt isthæc auferre. et  
Bb 3 nec

Matt. 26.

Iam. 10.

nec vocās negotiatores; sed ipse om̄ne  
in terrā deturbat, & appellat latronē, & an-  
objiciēs quōd ex domo Patris sui sit  
sent speluncā latronū. Pridie bene-  
dixit Iesu Christuſi in lugādi-  
nem eius prædixerat, in pānā pec-  
catorum euēnturā. Deinde ingressus modo  
templū tam asperē reprehēdit & exor-  
bat hos sacrilegos omnes. Qua rem  
aliud significare voluit, quam penit-  
tām vitam sacerdotum, aliorum, m-  
inistrorum templi. fuisse causam &  
mam originem ruinæ populi; illam  
suo luxu & avaritia sanctū locum pro-  
phanarant, & prauo exemplo suo indu-  
xerant alios ad negligendum cultum  
diuinum, vitamq; dissolutam & lemm-  
agēdi. Vnde postea seuerissima illa vo-  
dicta Dei in eos desauit, quam Cai-  
sus illis prædixit, & Propheta hi-  
bis descripsit. Principes eius in manus  
iudicabant, & sacerdotes eius in mercenari-  
cebant, & prophetæ eius in pecunia dimi-  
bant: propter hoc causa vestri Sion quæque  
arabitur, & Hierusalem quasi acerba ipsa  
erit, & mons templi in excelsa fulget. Vnde  
Dominū, licet natura esset velut agnus  
mansuetissimus, tamen tanto dumus  
honoris zelo ardere, ubi de illo ager-  
tur, vt in terribilem leonem vacuatur  
mutatus. Qui si in templo illo, aliquid

Mich. 3.



594 MEDITAT. DE VITA

in visceribus nostris viuum desiderium  
excitaret, querendi & procurandi sem-  
per maiorem tui gloriam, non solum  
in nobis ipsis, sed etiam in aliis, cuia  
sanguis & vita profundenda esset.

7. COMPATERE anima mea  
dulci Iesu, & vide quot causas dolos  
uno eodemque tempore habuerit. Nam  
primo, dum solennem suum ingelum  
ante tot saecula a prophetis promisum  
in urbem Hierosolymorum induit,  
maligna illa ciuitas ex una parte quidem  
videtur eum velut legitimum regem cum  
honore suscipere, sed ex alia situm illi  
insidias ad inferendam necem, ac si-  
set capitalissimus eorum inimicus. De-  
inde, eo in urbem ingresso cum tanta  
applausu, totoque die deinceps in eis  
varijs populo conferendis beneficiis co-  
sumpto, sub vesperam nemo tandem ex-  
tato hominum numero inuenitur, qui  
eum inuitet, vel in domum sua per-  
stanti causa excipiat. Reuertit deinceps  
summo mane ad eadem urbem, & in-  
tinere fame oppresius se applicat ad  
borem sicum, sperans creaturas selenas  
expertes minus auaras & tenaces fu-  
ras, quam homines, sed praeter sonder  
in ea inuenit nihil. Deinde vadit ad  
uitatem: ac ingressus templum nouum

offendit  
oloris,  
domum  
tur, in s  
Postrem  
tationis  
pensio, a  
nit, qui f  
grata Hi  
nus tan  
te, vt te  
donet æ  
illi bellu  
lis ad t  
carici, p  
ti. Qua  
tuit qua  
redempt  
stalte &  
tus, qui  
lius, inc  
pse Deus  
num juu  
nor meus  
nor meus  
fendim  
& adhuc  
omnis f  
alias  
turbare

um desiderium offendit, & magis acerbam materiam  
ocurandi sensim, non solum doloris, dum conspicit æterni Patris sui  
domum, cui summa sanctitas debebatur, in speluncam latronum conuersam.  
Postremo, toto die in laboribus prædicationis, & institutionis popularis im-  
penso, adhuc iciunus neminem inue-  
xit, qui suæ necessitati succurreret. In-  
grata Hierosolyma, quæ quo die Rex  
tuus tanta cum mansuetudine venit ad  
te, vt te iucunditate expleat, saluteque  
donet æternam, tu contra velut tyrannus  
illibellum moues, & proditione mo-  
litis ad tollendam ei vitam. *Væ genitipec-  
tarici, populo graui iniquitate filiis scelerata.*  
*Quod enim scelus maius esse po-  
tuit quam manus inidere suo Deo &  
redemptori: Hæcine reddis Domino popule*  
*fulte & insipiens? Nunquid non ipse est pater*  
*tuum, qui possedit, & fecit & creauit te? Fi-  
lius, inquit apud alium prophetam i-*  
*psie Deus, honorat patrem, & seruus Domini*  
*Malæ. I.*  
*num suum. Si ergo pater ego sum, vbi est ho-  
nor meus? & si ego Dominus sum, vbi est ti-  
mor meus? O Deus meus, quoties te of-  
fendimus per omnem vitam nostram,  
& adhuc offendere pergitus? verum  
omnis scelerum nostrorum amaritudo  
væ alias nunquam, ita neq; nunc potest  
turbare vel minima re imminuere tuā*

Bb 5

dul-

396 MEDITAT. DE VITA C

dulcedinē & benignitatē erga nos, in e  
flultias nostras & iniurias tibi illas produc  
omnino dissimulas, si forte conuictus  
tanta bonitate superatū & suū erat  
agnoscere & se ad te conuictete re  
O anima mea, quæ hac tēn⁹ fuisti  
sterilis & infructuosa, nec in alia et  
fuisti, q̄ frustra terrā occupando, acc  
tinenter benignissimū redemptori  
contristando, si nunc quoque tete  
deprehēdis aridam, floribus virtutis  
destitutam, nulloq; bonorum operis  
quando aliud non suppetit, perver  
fructu grauidam, conare minimum  
præteritarum negligentiarū dabo  
& efficax emendationis propono  
cor tuum offerre CHRISTO Dom  
ino, sicut obtulit pænitens Magdalena  
& sicut obtulit Zachæus & humili  
publicanus, confisa Domino, qui  
contritum & humiliatum non desp  
etiam si alios fructus in te non in  
at, illū exigua tua oblatione cōtem  
fore, omnemque tuum defectum in  
infinita caritate & misericordiam  
pleturum.

COLLOQUIVM.  
ORABIS CHRISTVM, in  
minum, quoniam dignatus es  
plantare in horto suæ sanctæ Ecclesie

1. Scr  
2. Mas e  
bem H  
reform  
bere, n  
mo inai

atē erga nos, quā in eo, velut bona & fructuosa arbor, iurias tibi illas producere sanctorum piorumq; ope forte eorum, & suū emunū fructus; vt velit tibi simul largiri grāia, qua proficiens ex continuo charitatem donorumq; cælestium, quæ Deus communicat, in fluxu, non solum bonis affluas desiderijs & propositis, sed etiam bonos producas fructus, vt cum tempus messis aduenierit, in hora mortis, non inueniaris tam plenus foliis, & ita à Deo cœu lignū in frugiferum mittaris in ignem, quā potius onustus fructib. suæ diuinæ Maiestati gratis, dignisq; qui mensæ Domini apponātur.

## DOCUMENTA.

1. *Scribæ & Pharisei inuidia torquebatur conspectis admirandis CHRISTI operib; & honore illi a populo delato. Primum hominis arrogantis & ambitiosi est contumaci de laude vel honore alterius: Unde dicere potes, ex hac mala radice nasci, quoties non letaris, sed contristaris potius de prospero successu proximi. Quare non indigneamur contra alios, sed potius contra nostram superbiam & ambitionem.*

2. *Mas erat Christi, quoties ingredieretur urbem Hierosolymorū, adire primo loco tēplum in formam nobis religionis imitandā prescribere; nō pē, vt quocunq; nos cōtulerimus, primo inaisiātū sacrum Templum & domum*

Dei, ibiꝝ per orationem nos diuine misericordia  
commendemus, tum verò ad negotia nostra  
expedienda pergamus.

3. *Populus Hierosolymitanus* manente  
*Iesum* magno honore & gratulatione respicit  
autem, ne eum hospitio exciperent, finitimi  
non agnoscere: unde daceatur spes nostra non  
defigere in hominibus, qui à mane in rebus  
mutantur: hodie declarant se benevoli, cum  
autem dum opera eorū egebis, terga virtus  
negantꝝ se tui meminisse.

4. *CHRISTVS* tato die in predicatione  
docenda consumpto, sub vesperam Hierosolymitana  
mis discedit primò, ut doceret nos, non quan-  
re quietem in mundo, quia proditionem incepimus  
natur. Secundò, ut doceret seruos suos, ut  
conuersandū esse cum sacerdotalibus, quantum  
pus est ad eorum institutionem & auxilium  
repetendo cum Christo Bethaniā: id est, dum  
obedientiae. Tertio, ut intelligerent, pro labo-  
bus in proximi salutem impensis nō esse ex-  
dum vel expellantum præmium ab homi-  
bus, dantes gratias, quod gratias acceperunt.

5. *Ficum arborem*, quantumvis viridem  
multis recentibus folijs florente Christus, qui  
in ea non inuenit fructus, a refecit. Non  
tum Dominus folijs: nō sufficit habere bene-  
posita & bona desideria, si cōiuncti nō su-  
orum sanctorumq; operum fructus, nam  
nec tu r. gratiam Dei amittere, qui simis illis.

divine maiestatis  
ad negotia nostra  
nosam, & illi non cooperatur, exercendo  
virtutis actus. Omnis enim arbor, inquit  
de Dominis, quae non facit fructum bo- Matt. 7.  
num excidetur, & in ignem mittetur.

6. In urbe Hierosolymitana multa alia e-  
sunt loca in quibus offendebatur DEVS, sed  
CHRISTVS tantum habuit rationem tem-  
pli, ut intelligeremus praecipuum studium po-  
wendum esse in rebus ad cultum diuinum spe-  
cibus: nam ex eo quod debita officia defe-  
cimus Deo, pendet reformatio omnium alia-  
rum rerum quas agimus.

7. CHRISTVS seuerè castigauit templi  
prophanatores. Nos omnes, teste Apostolo, 1. Cor. 3.  
omnis Templum sanctum Dei, in quo habi-  
tur Spiritus sanctus. Itaque vide quanto stu-  
dio procurandum tibi sit, ut templum illud  
sit mundum, ab omnibus rebus, quibus oculi  
huius sancti hospitis, qui est sanctitas & pu-  
ritas ipsa, offendì possent. In eos enim qui  
peccatis suis prophanarint templum istud pro-  
ferentur terribilis illa eiusdem Apostoli sen-  
tentia: Si quis templum Dei violauerit, Ibid.  
disperdet illum Deus.

8. Dominus dixit Iudeis. Domus mea,  
domus orationis vocatur, vos autem  
fecistis eam speluncam latronum. Vn-  
de magnam hauris occasionem confusionis:  
dum in mentem reuocas, quam exigua tibi  
B b 7 cura

cura fuerit configiendi in tuis necessitatibus  
ad hanc domum orationis, quantumque  
estate orationes tuas hactenus habueris, q  
quod peius est, quod ex parte tua domum Do  
trebro conuerteris in speluncam latronum  
eulis tuis parum castis insidias strueras  
huius nunc illius personae honestatii.

9. Si domus Domini domus orationis es  
vide quanto puritate anime tue, quanto  
deuotione & attentione in templo Deo  
sari debes: Si enim cum mundi Principe  
bus homines tam reverenter agunt, quam  
locis, ubi illi praesentes adsunt, summa  
naturu modestia & silentium, quid satis  
erit in presentia illius infiniti Mysterii  
summique Regis celi & terre?

10. CHRISTVS misericordiam imp  
ravit cum severitate: nam ex via parti  
erit e templo ementes & vendentes; ex  
tra, cecos & claudos sanavit; ut discerna  
& nos ita scueri esse in castigandis pa  
proximi, ut simil eorum in necessitatibus  
screamur.

11. CHRISTVS reformatum dicit  
ciuitatis Hierosolymitanum, cepit a templo  
corrigendo eius ministros. Sacerdotiis  
celstis Dei sunt quasi stomachus in corpore  
humano, nam uti stomachus tibum accip  
concoquit & digerit, & deinde per tamen  
pne distribuit: sic sacerdotes acceptam illa

is necessitatis  
uam aperte  
is habuerit, &  
ua domum Di  
m: latrone  
is strenuam  
estati.  
is orationis  
tue, quatuor  
templo Dei  
mundi Princeps  
agunt, nupti  
, summa obli-  
quid satrapa  
ite. Mufat  
e?  
cordiam imp-  
una puni-  
lentes; eis  
ut difensio  
gandi per  
cessitatem  
zatum de  
epit a temp  
acerdotes pli  
bus in repre  
bum eorum  
de peritum in  
ceptum de

Scripturas diuini verbi scientiam, per me-  
tationem prius concoquunt in se, deinde ve-  
nient communicant toti populo. Quare etiam de-  
tent dare operam, ut cum sermone, tum opere  
se componant, ut omnibus bonum exemplum  
rebeant. Nam sicut quando in corpore huma-  
num membrum aliquod infirmum est, ut pes vel  
manus, non ideo patitur stomachus, sed cum sto-  
machus eger est, omnia alia membra patiun-  
tur ita in Ecclesia Dei, si unus quis homo  
peccet, non idcirco peccant Sacerdotes; sed si  
Sacerdotes in peccatis fint, totus populus in  
peccatum ruit. Unde si Christianus quilibet ra-  
uorem Deo reddet de solo suo peccato, Sacer-  
dotes reddent non solum de suis, sed  
omnium aliorum pec-  
catis.

DE

